

RAAMATTUKIRJE

Suomen Evankeliumikoulu

Nro 5/03 – 8.12.2003

Hän oli täynnä armoa ja totuutta

Johannes kirjoittaa evankeliuminsa alussa, että Jeesus oli täynnä armoa ja totuutta. Kun jokin on täynnä, se tarkoittaa, että siihen ei voi lisätä yhtään enempää, koska lisää ei mahdu.

Ajatellaanpa juomalasia, joka on täytetty ääriään myöten niin, että siihen ei mahdu enää pisaraakaan lisää. Tällaiseen lasiin ei voi tarttua ilman, että sieltä valuu vettä yli – se on mahdotonta. Heti kun lasiin tarttuu, se läikkyä ja vettä valuu siihen tarttuneen käden päälle.

Onpa vielä niinkin, että mitä heikompi tuo lasiin tarttuva käsi on, sitä enemmän vettä valuu yli. Heikko ja epävarma käsi tarvitsee ja tutisee kovin – ja vettä valuu vielä enemmän yli. Raamattu sanookin, että siellä, missä synti on suureksi tullut, siellä armo on tullut ylenpalttiseksi. Armo on siis meidän mittapuumme mukaan jotain kohtuutonta, jotain, joka ei ole oikeudenmukaista. Se on jopa täysin vastakaista meidän käsityksellemme oikeudenmukaisuudesta.

Tällainen on Jeesus Kristus. Hän on täynnä armoa ja totuutta. Totuus on se, että me olemme heikkoja, pahoja ja syntisiä. Totuus on myös se, että Jeesus rakastaa syntisiä ja heikkoja ihmisiä, joilla ei ole annettavanaan Jeesukselle mitään muuta kuin oma kelvottomuutensa. "Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos."

Johannes jatkaakin: "Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle." Tämä armo riittää ja se ei ehdy. Se ei vähene siitä, että sitä valuu astiasta yli. Sakarja kirjoittaa avoimesta lähteestä syntiä ja saastaisuutta vastaan (13:1). Tämä avoin ja ehtymätön lähde on Jeesus itse. Mitä heikompi olet, mitä huonommaksi ja epävarmemmaksi tunnet itsesi, sitä enemmän Jeesus haluaa kätkeä sinut armoonsa. Hän on täynnä armoa ja totuutta.

Petri Malk

Joitakin ajatuksia adventista

Jos jumalanpalveluksiin osallistuvien määrästä voi päätellä, on ensimmäinen adventtisunnuntai yksi kirkkovuoden suosituimmista pyhistä. Kun seurakunta pääsee laulamaan kaivattua Hoosianna-virttä, urkujen pauhun, ehkä vielä trumpettien ja kuoron innoittamana, saattaa kirkkovieras kokea jotakin, mikä useimmissa muissa jumalanpalveluksissa ilmeisesti jää kokematta. Täällä Hyvinkäällä Hoosianna laulettiin ensimmäisen adventtisunnuntain juhlamessussa 30. 11. kahdesti: sekä ennen että jälkeen saarnan.

Saarnatekstikin (Matt. 21:1-9) on ensimmäisenä adventtisunnuntaina juhlava: sehän kuvaa Jeesuksen tuloa Jerusalemiin innostuneen juutalaiskansan suosion laineilla. "Ihmisiä oli hyvin paljon", kertoo Matteus. "He katkoivat puista oksia ja levittivät tielle niitä." Jeesuksen edellä ja perässä kulkeva ihmisjoukko huusi: "Hoosianna, Daavidin Poika! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!"

Juutalainen tausta

Luultavasti mitään ei oltu edeltä sovittu. Kansaa vain oli liikkeellä tavallista enemmän lähestyvän pääsiäisjuhlan vuoksi. Ja sitten he näkivät Jeesuksen parantavan kaksi sokeaa (Matt. 20:29-34) sekä pian sen jälkeen ratsastavan Jerusalemiin aasin selässä. Joukko kasvoi, toiset kiiruhtivat jo hänen edelleen. Joillakuilla nousi mieleen, että tilanne muistutti Sakarjan kirjan ennustusta: "Katso, kuninkaasi tulee... hän on nöyrä, hän ratsastaa aasilla, aasi on hänen kuninkaallinen ratsunsa." Sak. 9:9.

Sitten kai joku muisti juutalaisten (lähestyvän) pääsiäisen vietosta tutun psalmin 118, jossa sanotaan: "Käykää kulkueena lehvät käsissä..." Psalmi 118 sopi muutenkin tilanteeseen. Kohta psalmin Hoosianna-huudot alkoivat kaikua niin Jeesuksen edestä kuin takaa.

Psalmia 118 laulettaessa juutalaisilla oli tapana taittaa ja heiluttaa ilmassa puiden ja pensaiden oksia, erityisesti pajunoksia. Matteus kertoo, että ihmiset tekivät niin nytkin. Oksia taitettiin puista ja pensaista ja niitä levitettiin Jeesuksen eteen tiellekin, jota hän ratsasti. Hyvin

samantapaisesti ihmiset olivat oppineet laulamaan ja toimimaan pääsiäisjuhlan lisäksi myös syksyisin vietettävän lehtimajajuhlan eli elonkorjuujuhlan aikana.

Hoosianna

”Hoosianna”-sana (aram. hoosa’naa, hepr. hoshia’na) on alun pitäen ollut hädässä olleiden ihmisten rukoushuuto tai hätähuuto Jumalalle. Sanan merkitys tulee parhaiten esille kun käytämme sen kääntämiseen suomalaisia sanoja ”Pelasta, me rukoilemme!”

Kun psalmi 118 tuli käyttöön myös iloissa lehtimajajuhlissa, Hoosianna-huudon sisältö ja merkitys muuttui kiitosjuhlan mukaiseksi. Lehtimajajuhla oli ylistysjuhla saadun sadon johdosta ja tämä ylistyssävy ”tarttui” Hoosiannarukoukseenkin niin, että siitä tuli avunhuudon sijasta vähitellen ylistyshuuto, eräänlainen ”Jumalalle kiitos!” -huudahdus. Lehtimajajuhlan viimeistä suurta päivää kutsuttiin ”suureksi Hoosiannaksi”. Tämäntapaisessa ylistys-merkityksessä hoosianna-rukousta lienee huudettu myös Jeesukselle, kun hän ratsasti Jerusalemiin.

Juutalaisten käyttäytyminen Jerikosta Jerusalemiin vievällä tiellä palmusunnuntaina lähes 2000 vuotta sitten kertoo heidän Messias-odotuksestaan ja ilostaan. Nyt heille luvattu vapauttaja oli tullut. Vaikutti siltä, että pyhä maa voitaisiin pian vapauttaa miehittäjävallan pakanallisista ihmisistä. Sanoihan profeetta Sakarja aasilla ratsastavasta kuninkaasta, että ”hän tuhoaa sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemita, sotajouset hän lyö rikki...” 9:10. Hiukan myöhemmin samassa luvussa on lupaus: ”Herra ilmestyy omiensa avuksi... Herra Sebaot suojelee omiaan. Hän kaataa linkokivillä viholliset, lyö heidät maahan... Tuona päivänä herra Jumala pelastaa kansansa...” Sak. 9:14-16.

Profeetta Sakarjan sanat voittoisasta kuninkaasta, joka ratsastaa aasilla, toteutuivat ihmisten silmien edessä. Jumalan sana ”toimi”. Kansanjoukon tulkinta oli, että nyt elämä muuttuisi pyhässä maassa Sakarjan kuvaamalla tavalla. Herra kaataisi kansansa viholliset ja heidän verensä vuotaisi ”valtoimenaan kuin viini”, 9:15. Ihmisten mielissä kajasti valoisa tulevaisuus, ehkä jotakin siitä, mitä Sakarja kirjoitti maasta sen vihollisten lähdettyä: ”Kuinka kauniiksi tulee maa, kuinka ihanaksi! Maa tuottaa viljan ja viinin, nuorukaiset ja neidot kukoistavat.” Sak. 9:17.

Pitkän odotuksen jälkeen näytti siltä, että Jumala oli nähnyt kansansa hädän niin kuin hän oli sen nähnyt aikoinaan Egyptissä ja myöhemmin pakkosiirtolaisuuden aikana – ja muulloinkin. Niinpä Hoosianna-rukous kaikui Jerusalemiin johtavalla tiellä palmusunnuntaina kii-

toksena ja ylistyksenä Jumalalle siitä, että hän oli nyt kansansa kanssa.

Kaikki näytti hyvältä

Kaikki näytti tuona päivänä olevan ihanasti kohdallaan. Ihmisten huomion keskipisteenä oli Jeesus. Hänessä nähtiin profeetallisten kirjoitusten lupaama Messias, ja siksi häntä kiitettiin Raamatun sanoin. Ilmeisesti vain Jeesus oli selvillä siitä, mitä Jumala näistä ylistävistä ihmisistä ajatteli ja minkälainen heidän Jumala-suhteensa oli Jumalan näkökulmasta katsottuna. Kaikki ei Jeesuksen kannalta ollut niin onnellista kuin ihmiset luulivat.

Niin monet Raamatun ennustukset ja lupaukset kuitenkin tukivat näitä kokoon tulleita kansanjoukkoja, ettei kukaan eikä mikään olisi voinut horjuttaa heidän uskoaan tuona päivänä. Jos joku olisi sanonut heille, etteivät he nyt ymmärtäneet Raamattua oikein, he eivät olisi piitanneet moisesta puhujasta. Kaikki oli heille selvää ja niin varmaa, että he uskalsivat ylistää Jeesusta, vaikka he tiesivät, että heidän hengelliset johtajansa vastustivat häntä. He uskalsivat nähdä Jeesuksessa juutalaisten kuninkaan, vaikka maa ja koko Jerusalemi olivat täynnä roomalaisia sotilaita. Ei heitä kukaan olisi voinut vakuuttaa siitä, että he olivat väärässä tuona onnen päivänä.

Tässä tulee ilmi Raamatun ymmärtämisen vaikeus. Väärässä olivat Jeesuksen vastustajat kirjanoppineiden ja fariseusten kunnioitetuissa piireissä. Mutta väärässä olivat myös Jeesusta ylistävät joukot hänen ympärillään.

Koska tällainen Raamatun ymmärtämisen vaikeus jatkuu yhä meidän aikanamme, on paikallaan kohdata suoraan kysymys: Miksi Jeesusta ylistävät ihmiset erehtyivät palmusunnuntaina?

Mikä palmusunnuntaina meni vikaan?

Vastaus voisi olla laajakin, mutta suppeassa muodossa se kuuluu seuraavasti: Ihmiset käyttivät oikeaa ja Raamatusta lainattua sanaa huutaessaan Jeesukselle ”Hoosianna”. Mutta vaikka sana oli Raamatusta ja vaikka ihmiset käyttivät sitä oikean henkilön yhteydessä, niin he huusivat Jeesukselle jotakin muuta kuin heidän olisi pitänyt. Tämä on meidän vaaramme nykyäänkin.

Ja vielä: Vaikka sana oli oikea, niin se sisältö, minkä ihmiset siinä uskoivat olevan, oli toinen kuin sanan alkuperäinen sisältö. Hoosianna-sana oli alun perin ollut hätähuuto ja avunhuuto Jumalalle. Kuten edellä on todettu, sanan merkitys tulee parhaiten esille kun käytämme sen kääntämiseen suomalaisia sanoja ”Pelasta, me rukoilemme!”

Jotta ihmiset olisivat ymmärtäneet huutaa Jeesukselta apua, heidän olisi pitänyt nähdä Raamatun sanan valossa oma syntinen tilansa ja oma avuttomuutensa. Oman syyllisyyden tunto johdattaa ihmisen oikeaan suhteeseen Jumalaan ja hänen Poikaansa Jeesukseen. Oman syyllisyyden tunto johdattaa ihmistä rukoilemaan ja pyytämään oikeita asioita Jumalalta – ja kiittämään Jumalaa oikeista asioista.

Juutalaiset elivät Raamatulla perusteltavissa olleen harhan vallassa. He uskoivat lujasti Raamattuun, he uskoivat ennustuksiin ja lupauksien toteutumiseen. He olivat tavallaan äärettömän lähellä Jumalan valtakuntaa – ja samalla sittenkin raamatunjakeineen ja yllistyksineen Jumalan tahdon vastustajia. Olisipa joku muukin nähnyt sen kuin Jeesus tuona suurena päivänä!

Uusi kirkkovuosi

Uusi kirkkovuosi alkaa aina näiden kuohuvien ja vakavien asioiden tarkastelulla. Jo ensimmäisenä adventtisunnuntaina meidät asetetaan Jeesuksen kärsimysviikon alkuun, keskelle palmusunnuntain Hoosianna-huutoja. Hyvä, jos niihin yhdymme. Mutta millä mielellä me niihin yhdymme?

Ennen kuin kansa ryhtyi huutamaan ”Hoosianna, Daavidin Poika”, oli tien varressa istunut kaksi

sokeaa, jotka yhdessä olivat huutaneet: ”Armahda meitä, Herra, Daavidin Poika!”, Matt. 20:30. Jeesusta seurasi jo siinä vaiheessa ”suuri väkijoukko”, josta löytyi niitä, jotka kielsivät sokeita huutamasta apua, 20:31. Vaikka ihmiset yrittivät vaientaa nuo avuttomat sokeat, niin juuri heidän pieneen joukkoonsa meidän olisi parasta liittyä jo näin kirkkovuoden alussa armoa Jeesukselta pyytäen. Silloin emme ehkä olisi siinä suuressa joukossa, joka pitkänperjantain aamuna oli huutamassa Jeesusta ristiinnaulittavaksi.

Adventti asettaa eteemme nämä kaksi joukkoa, kahden avuttoman sokean mitättömän joukon huutamassa apua Jeesukselta ja suuren innostuneen joukon ylistämässä Herraa. Pitkäperjantain aamu paljasti, mikä tuon suuren joukon suhde Jumalaan oli. Kysymys meille tänä uutena kirkkovuonna kuuluu: Olemmeko me lähellä Jeesusta tuntien siinä omaa syyllisyytämme ja huutaen apua ja armoa niin kuin sokeat? Vai olemmeko lähellä Jeesusta tuntematta itseämme ja häntä oikein?

Suokoon Jumala, että tämän uuden kirkkovuoden aikana moni löytäisi itsensä sokeiden kerjäläisten joukosta. Sillä vain he saivat avun tuona suurena päivänä.

Per-Olof Malk

Jeesus lääkitsee – hän vie perille

Olemme usein monella tavoin kiusattuja ja ahdistettuja. Sellaiset asiat kuuluvat kristityn elämään. Vaikeissa tilanteissa ollessamme on meidän hyvää muistaa, että Jumala itse on luvannut valmistaa meille pääsyn kiusauksista. Toinen kysymys on sitten se, haluammeko me itse päästä vapaaksi vai tahdommeko antaa kiusauksen voittaa, se kun tuntuu niin ihanalta ja mukavalta? – Entä kun olemme ajatelleet, sanoneet tai tehneet jotakin vastoin Jumalan tahtoa, murehduttaneet Jumalaa, vahingoittaneet lähimmäisiämme ja mahdollisesti itseämmekin?

Ihminen on merkillinen olento. Hän on niin täydellisen tietämätön itsessään olevasta pimeydestä, että hän uudelleen ja uudelleen kaikista varoituksista huolimatta riskeeraa suhteensa sekä Jumalaan että lähimmäisiinsä. Ihmiselle itselleen olisi kaikin tavoin hyväksi suostua hyvän Jumalan hyvään tahtoon, mutta ei, ihminen ei halua tehdä niin. Hän kapinoi. Hän kuvittelee itsensä jopa jumalaksi. Hän jumaloi itseään loputtomiin asti. Näin hän suostuu Kiusaajan houkutuksiin. Ihmisen sydän on niin sairas, että se lyö aivan epätasaisesti. Se lyö joko liian hitaasti tai liian kiihkeästi ellei sydänten Parantaja itse saa tahdistaa sitä oikein.

Tahdistamiseen tarvitaan Suuren Parantajan uutta luovaa voimaa, jonka lääkkeenä on hänen oma verensä. Se veri on ihmeellinen. Se puhdistaa likaantuneen veremme niin, että sairaus ja sen syyt poistuvat verenkierrostamme. Kristuksen veri sen tekee. Se parantaa myös kaikki kiusausten aiheuttamat lankeemukset, niin tietoiset kuin tiedostamattomat.

Kristuksen apuun, hänen verensä turvaan, saa heikko ihminen, huono ja vaivattu Kristuksen seuraaja uudelleen ja uudelleen turvautua. Hän on ahdistettujen ja vaivattujen sekä kiusattujen että kiusauksissa epäonnistuneiden armahtaja ja auttaja. Hän ei voi itseänsä ja apuansa keneltäkään kieltää, sillä hän on tullut etsimään ja pelastamaan eksyviä ja harhautuneita.

Kristuksen seurassa ja hänen kanssaan ei tarvitse pelätä eksyvän, koska hän nostaa ja ohjaa eteenpäin tietä, joka hän itse on. Kristus itse valaisee tiellä kulkijaa. Valo tielle loistaa hänen ristiltään ja ohjaa sinne. Siellä on anteeksiantamus. Siellä Kristuksen veri puhdistaa heikon ja vajaan, langenneen ja ahdistuneen kulkijan. Sieltä loistaa sovituksen valo, joka ohjaa kohti kotia, Isän luo. Siinä kodissa ei ole enää kiusauksia, eikä vaaraa langeta pois hyvän Vapahtajan matkalta ja

joutua pimeyteen. Siellä hapuilu ja ontuminen vaihtuu Kristuksen näkemiseen. Siellä ei ole enää yötä. Siellä on vain päivä, missä Kristus loistaa aurinkona.

Kaikki tulee olemaan aivan ihmeellisesti niille, jotka uskossa Kristukseen pääsevät kerran perille. Täällä voi vielä uupumus yllättää, mutta Kristus kulkee vierellä ja auttaa horjuvaa. Hän

vahvistaa hervonneet kädet ja horjuvat polvet. Hän pitää huolen väsyneistä ja uupuneista, kiusatuista ja kaatuvista. Kristus on uskon alkaja ja myös sen täyttävä. Siksi saamme olla turvallisin mielin edessämme olevan matkan ajan.

Veikko Wright

Evankeliumikoulun näky: Ydin on sanoma

Evankeliumikoulun näkökulma on kiinnittää oma ja toisten huomio Jumalaa ja ihmistä koskeviin perusasioihin. Näyn mukaan näitä perusasioita tulee korostaa opetuksessa, julistuksessa ja sielunhoidossa ja siten, että mahdollisimman moni saisi niistä käytännöllistä apua arkielämäänsä ja arkikristillisyyteensä. Yhdistyksen tunnuslauseena voisi siten olla lause: "Käärepapereita tärkeämpää on niiden sisältö" tai "Vaikutelmaa tärkeämpää on todellisuus". Olemme kuitenkin kiteyttäneet koulun tunnuslauseen sanoihin: "Ydin on sanoma."

Elämme ajassa, jossa monet kristinuskon perusasiat ovat "uhanalaisia". Erityisesti tämä koskee Kristuksen armon evankeliumia. Suuri kysymys on, kuinka evankeliumi voi säilyä seuraavan kristillisen sukupolven mielessä uskon pääasiana. Kristillinen teologia ja opetus ovat liian suuressa määrässä menettämässä otettaan Jumalan sanasta. Sen takia tarvitaan oikaisevaa teologiaa. Kristillinen julistus on osittain luisumassa tärkeälle psykologian alueelle. Psykologia on Jumalan lahja, mutta kun julistus muuttuu psykologiakeskeiseksi, syntyy sekaannusta ihmisten mielissä. Kun tämän lisäksi – pääasiassa ulkomailta – maahan tulee uusia uskontoja ja harhaoppeja, kristillisen perusanoman opetuksen tarve Suomessa on pian yhtä suuri kuin ns. lähetyskentillä.

Välivaihe-vapahtaja

"Pisimmälle" ovat menneet ne, jotka jo kyseenalaistavat Kristuksen sijaiskuoleman merkityksen siltä osin kuin se koskee kristityn elämää. Kristuksen ihmiseksi tulemisesta, sijaiskärsimyksestä ja kuolemasta on joillekin jo tullut ohitettavaksi tarkoitettu virstanpylväs matkalla maasta taivaaseen. Kristus on jäämässä "välivaihe-vapahtajaksi", joka ottaa maailmasta vastaan syntiset, mutta joka sitten lähettää uskovansa mahdollisuuksia täynnä olevaan kristilliseen elämään voittamaan ja saamaan vielä paljon enemmän kuin mitä hän – Vapahtaja – voi antaa.

Samankaltaisessa vaarassa eli roomalais-katolinen kirkko keskiajalla. Kirkko oli tullut Kristuksen rinnalle ja jopa noussut hänen ohitseen. Kristillisistä perusasioista oli ajautettu pois. Martti Luther palautti kirkon opin ja

opetuksen sen oikealle perustalle ja hän osoitti kirkolle uudelleen, mikä sen ainutlaatuinen tehtävä maailmassa on. Hän kirjoitti teeseisään: "Kirkon todellinen aarre on Jumalan kunian ja armon kaikkein pyhin evankeliumi. Mutta tätä aarretta pidetään luonnollisesti vähässä arvossa, sillä sehän vaikuttaa sen, että viimeiset tulevat ensimmäisiksi."

Evankeliumi Jumalan armosta

Jumalalla ja hänen kirkollaan maan päällä ei ole annettavana ihmisille mitään suurempaa ja ihmeellisempää kuin Kristus ja hänen armonsa evankeliumi. Evankeliumikoulu haluaa tukea kirkkoa, seurakuntia, niiden työntekijöitä ja seurakuntalaisia keskittymään pääasiaan, armon evankeliumin jakamiseen seuraavien apostoli Paavalin sanojen mukaisesti: "Eloon jäämiseni ei minulle kuitenkaan merkitse mitään sen rinnalla, että pääsen matkani päähän ja saatan loppuun Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtävän: julistaa evankeliumia Jumalan armosta." Apt. 20:24.

Evankeliumikoulun teologiaa voisi kutsua pastoraaliseksi teologiaksi, koska koulun toiminnassa pyritään opettamaan evankeliumia niin, että ihmiset oppisivat ottamaan vastaan evankeliumin päivittäin ja elämään siitä arkielämässään. Evankeliumi ei ole yksinomaan teoria, oppi, vaan se on myös Jumalan toimintamuoto, hänen hellä kätensä ja hiljainen hengityksensä, joka on kuvattavissa esim. seuraavilla Vanhan ja Uuden testamentin sanoilla: "Murtunutta ruokoa hän (Jumala) ei muserra, lampun hiipuvaa liekkiä hän ei sammuta." Jes. 42:3, Matt. 12:20.

Tämän mukaisesti Luther opetti Jumalan valtakunnasta, että se "on pelkkää armoa ja hyvyyttä, pelkkää syntien anteeksiantamista ja niiden lukematta jättämistä, pelkkää rakkautta ja ystävällisyyttä." – Jumala on tarkoittanut, että murtuneet eivät kokisi musertamista, että savuavia lampunsydämiä ei sammutettaisi, että hänen valtakunnassaan olevat saisivat osakseen "pelkkää armoa, rakkautta, ystävällisyyttä, syntien anteeksisaamista ja niiden lukematta jättämistä".

Evankeliumi luo tällaisen valtakunnan niille, jotka siihen uskovat.

Luther sanoo havainnollisesti myös, että Jumalan valtakunnalle on ominaista, että siinä "yhtä mittaa annetaan synnit anteeksi". Siksi "tähän valtakuntaan ei kuulu ketään muita kuin pelkkiä syntisiä ja kurjia ihmisiä, joille heidän syntinsä annetaan anteeksi". Näiden mitan täyttämättömien, puutteellisten ja syntisairaiden keskellä "Herra Jeesus Kristus on niin kuin hoitaja sairaalassa. Hän työskentelee sairaiden, kurjien ja kivulloisten parissa. Tähän valtakuntaan ei nimittäin kuulu muita kuin syntisiä ja kurjia ihmisiä, joille heidän syntinsä annetaan anteeksi." Näin siis Luther.

Missä on Jumalan valtakunta tänään?

Kysymys on siitä, missä tämä evankeliumin täyttämä Jumalan valtakunta on tänään, minne käytännössä voivat mennä ne, jotka ovat rikkoneet Jumalan pyhän lain käskyjä ja lähimmäistensä vaatimuksia? Missä on tuo valtakunta, jossa väsyneet saavat lyhyistä kasaan, heikkoja kannetaan lepäämään, elä-

sään haaksirikkoutuneet viedään turvaan, toisten ylenkatsomille annetaan inhimillinen kohtelu ja ihmisarvo, syntisille annetaan evankeliumin armo ja toivo?

Evankeliumikoululle on syksyn 2003 aikana annettu lupaus esirukouksesta sen puolesta, että tämän koulun toiminnalla voitaisiin ja jaksetaisiin koota hajallaan olevia evankeliumiin turvaavia ihmisiä yhteen sekä opettaa ja rohkaista heitä luottamaan Jeesuksen sovitustyöhön kristittyinäkin.

On ilmeistä, että osa niistä ihmisistä, jotka näkevät evankeliumin olevan heidän elämänsä ainoa toivo, kokevat olevansa joskus yksin ja jopa torjuttujakin. Spitalisia ei edelleenkään haluta pyhien seuraan. Mutta Jumalan valtakunta on heitä varten. Tätä synnistä sairastuneiden ja armosta elävien ihmisten kokoamista Kristuksen ristien ja anteeksiantamuksen äärelle Evankeliumikoulu pyrkii jatkamaan vuonna 2004.

Per-Olof Malk

Toinen toistemme kanssa...

Slaviska Missionen 100 vuotta

Ruotsissa toimiva *Slaviska Missionen* -järjestö vietti 100-vuotisjuhliansa lokakuun 25. päivänä Tukholman Pyhän Claran kirkossa. 1960- ja 1970-luvuilla järjestö tuli tunnetuksi yhteystaitaan ns. maanalaisiin kristittyihin Neuvostoliitossa sekä Raamattujen jakamisesta venäjän ja muilla Itä-Euroopan kielillä. Suomessa aloitti 1960-luvulla toimintansa *Slaavilaislähetys*, joka sittemmin oli osa Suomen ev.lut. Kansanlähetystä. Slaavilaislähetysen johdossa oli Per-Olof Malk vuoteen 1973 asti. Hän myös toimitti Slaavilaislähetysen lehteä *Valoa idässä*.

Ruotsalainen Slaviska Missionen on muuttanut nimekseen Ljus i Öster. Uudella nimellä toimivan järjestön 100-vuotisjuhlassa oli mukana noin 150 kutsuvierasta Ruotsista ja ulkomailta. Suurinta huomiota herätti venäläinen *Aida Skripnikova*, joka 1960-luvulla tuli länsimaissa tunnetuksi uskostaan ja rohkeudestaan jakaa Jumalan sanaa vaikeissa oloissa. Hänestä ilmestyi aikanaan myös kirja, joka käännettiin useille kielille.

Skripnikovasta tuli ikätovereilleen länsimaissa aikanaan esikuva kristitystä nuoresta. Nyt eläke-

ikään ehtinyt Aida Skripnikova kertoi Tukholmassa nuoruudestaan ateistisessa Neuvostoliitossa vainottuna, kuulusteltuna ja vankileireillä. Juhlassa puhui myös mm. Slaviska Missionen -järjestön edellinen lähetysjohtaja *Ingemar Martinsson*, joka 1960-luvulla tuli tutuksi suomalaisillekin täällä tekemiensä seurakuntavierailujen vuoksi. - Suomen Evankeliumikoulu onnitteli lämpimästi 100-vuotisjuhlaansa viettänyttä idän työn uranuurtajaa Ljus i Öster (ent. Slaviska Missionen) -järjestöä, jota nykyisin johtaa *Wilgot Frizon*. Idän työ jatkuu nykyisin myös Suomesta useiden järjestöjen ja kirkon toimesta. Ennen sekä valtion että kirkon taholta vastustetusta työstä on tullut yleisesti hyväksyttyä. Kirkko tuskin koskaan on kumonnut päätöstään, jonka mukaan itärajan takana tehtävä työ ei voi kuulua kirkon toimintaan. Kukaan tuskin on edes arvioinut kriittisesti niitä, jota slaavilaistyötä aikanaan vastustivat.

100-vuotias slaavilaistyö jatkuu. "Itä-Eurooppa elämän lähteelle" -näky elää aikojen vaihteluista huolimatta.

Tampereen Raamattukoulu täytti 50 vuotta

Tukholmassa vietettyä 100-vuotispäivää (katso edellä) seuranneena päivänä vietettiin Tampereella Tampereen Raamattukoulun 50-vuotisjuhlaa. Helsingin Raamattukoulun ja Apollon yh-

teiskoulun rehtori *Hannu Karvonen* saarnasi juhla jumalanpalveluksessa Kalevan kirkossa Lounaan jälkeen alkoi juhla, joka kahvitaukoinen kesti kolme ja puoli tuntia. Väkeä oli seu-

rakuntasalin täydeltä, yli 200. Ilmapiiri oli valoisaa, arvokas ja Kristus-keskeinen. Juhla oli keidashetki mukana olleille.

Helsingin ja Tampereen Raamattukoulujen perustajan *Kerttu Vainikaisen* muistoa ja työtä kunnioitettiin. Juhlapuheessaan rovasti Per-Olof Malk teki sen, minkä hän uskoi Vainikaisenkin tehneen: Hän opetti Raamattua lähtökohtana se uskonvakaumus, että koko Jumalan sana kertoo Kristuksesta. Tampereen Raamattukoulun hal-

lituksen puheenjohtaja *Antti Sirén* esitti mielenkiintoisen historiikin koulun toiminnasta. Useat koulun opettajat ja opiskelijat esittivät tervehdyksensä juhlassa.

Sanoman lisäksi musiikki ja laulut olivat sopuisuudessa juhlan hyvän ilmapiirin kanssa ja tukivat sanomaa. Näin syntyi ehjä kokonaisuus paloista, joista juhla oli koottu. Kiitollinen mieli jäi juhlasta ja syvä toive siitä, että Jumala edelleen siunaisi Tampereen Raamattukoulua.

Slovakian sisälähetyskeskus vietti 10-vuotisjuhlia

Slovakiassa sisälähetystyötä painottava Slovakian evankelinen keskus eli Slovenske evanjelizacne stredisko pre masmedia vietti 10-vuotisjuhliansa marraskuun lopulla järjestämällä kolmipäiväisen konferenssin Svitin kaupungissa Tatra-vuoristossa. Kaupunki on syrjäinen mutta siinä mielessä merkittävä, että siitä oli kommunismin aikana tehty ”uskonnoista vapaa kaupunki” malliksi muille kaupungeille. Kaupungissa ei pitänyt olla yhtään kristittyä. Nykyisin kaupungissa on kukoistavaa kristillisyyttä, mm. suuri luterilainen seurakunta, joka kokoontuu 1990-luvulla rakennetussa kauniissa kirkossa.

Sisälähetyskeskuksen perusti piispa Uhorskain sihteeri *Viola Fronkova* 1993. Sekä piispa että

hänen sihteerinsä toimivat kommunismin aikana Slovakian maanalaisessa kirkossa.

Kymmenessä vuodessa järjestön toiminta on laajentunut ja monipuolistunut. Radiotyön lisäksi keskus panostaa kirjojen kustantamiseen ja levittämiseen sekä mm. evankelioimistyyöhön romanien parissa. Slovakian noin 5 miljoonasta asukkaasta romaneja on arviolta 400 000 – 500 000.

Keskuksen suurta merkitystä Slovakian ev.lut. kirkolle kuvaa se, että kirkon kaikki kolme piispaa olivat konferenssipuhujien joukossa. Suomen Evankeliumikoululle on solmiutunut hyvä yhteys 10 vuotta täyttäneeseen järjestöön. Evankeliumikoulu on onnitellut sisarjärjestöään lämpimästi.

Evankeliumikoulun syyskokous

Suomen Evankeliumikoulun syyskokous pidettiin Hyvinkäällä 15.11.03. Kokouksessa keskusteltiin mm. ensi vuoden toiminnasta. Sitä koskevista suunnitelmista muutamia poimintoja:

Luennot, joita pidetään eri paikkakunnilla, muodostanevat vuonna 2004 osan Evankeliumikoulun toiminnasta. Luennot tai luentosarjat pyritään järjestämään yhteistyöjärjestöjen ja seurakuntien kanssa.

Sielunhoito nousee opetuksen ”palautteesta”. Sielunhoidon tarve on maassamme suuri, minkä vuoksi luotettavia sielunhoitajia tarvittaisiin seurakuntiin lisää.

Opetus Internetissä. Tähän mennessä on jo käynyt selväksi, että yhdistyksen Internet-sivut ovat tärkeä opetusväylä, jota laajeneva lukijakunta käyttää. Syksyn käyttötilastot kertovat, että Evankeliumikoulun materiaalia on kopioitu rohkaisevan paljon koulun sivuilta tietokoneille.

Varsinkin nuoremmalle polvelle tietokoneiden käyttö lienee nykyisin yhtä arkipäiväistä ja tavanomaista kuin vanhemmalle polvelle oli aikanaan sanomalehden lukeminen. Siksi Evankeliumikoulu pyrkii tarjoamaan evankeliumin opetusta Internetissä ja kehittämään tarjonnan

muotoja. On ilmeistä, että evankeliumiopetuksen lisäksi tarvetta on teologisista artikkeleista, mukaan lukien eksegeettis-dogmaattinen perusopetus (katekismus), apologia sekä ohjaus kristillisen kirjallisuuden suhteen.

CD-levyille tallennettuja luentoja julkaistaan CD-soittimilla (kotistereilla) kuunneltavaksi. Luentoja saa myös perinteisinä kasettiäänitteinä.

Kirjasten ja kirjojen julkaiseminen pyritään saamaan alkuun. Julkaisupolitiikka tulee olemaan levikkimyönteinen siten, että kustannustoiminta on muun toiminnan tavoin sanomakeskeistä ja hinnoittelussa pyritään siihen, että myyntihinnat olisivat mahdollisimman alhaiset.

Äänikirjasto. Internet-opetuksen osaksi on suunnitteilla myös äänikirjasto mikä tarkoittaa, että raamattuluentoja voisi ”imuroida” netistä mp3-äänitiedostoina, joita voi kuunnella PC-laitteilla.

Raamattukirjeen tuottamista ja levittämistä jatketaan siten, että uusi kirje pyritään edelleen julkaisemaan 4-6 viikon välein. Pyrkimyksenä on kehittää kirjettä sekä sisällön suhteen että ulkoasun kannalta.

Suomen Evankeliumikoulu – avoin kaikille!

Suomen Evankeliumikoulu on Evankeliumin Opintoyhdistyksen ylläpitämä koulu, jossa opiskelun painopiste on Raamattu ja siinä ilmoitettu evankeliumi Jumalan armosta.

Evankeliumikoulu on kaikille avoin. Opiskelu tapahtuu **seurakunnissa** seuraamalla luentoja, joita järjestetään pyydettyä sekä kuuntelemalla opetusta kasetti- ja CD-äänitteiltä **kodeissa** tai lukemalla luentoja ja kirjoja Evankeliumikoulun Internet-sivuilta.

Postiosoite: Riihimäenkatu 42 B 6, 05900 Hyvinkää.

Sähköpostiosoite: etunimi.sukunimi@evank.org

Internet-osoite: www.evank.org

Puhelin toimistoon: 040 733 6852 tai (019) 41 42 43
(arkisin klo 10-14)

Puhelin rov. Per-Olof Malk: 040 716 6648

Tulevia tapahtumia ja luentoja

12.1.2004 klo 18:30	Tampere , Kalevan kirkko (Liisanpuisto 1) Toisen Korinttilaiskirjeen luentosarja viimeinen osa. <i>Rov. Per-Olof Malk</i>
1.3.2004 klo 18:30	Tampere , Kalevan kirkko Galatalaiskirjeen luentosarja (osa ¼). <i>Rov. Per-Olof Malk</i>
8.3.2004 klo 18:30	Tampere , Kalevan kirkko Galatalaiskirjeen luentosarja (osa 2/4). <i>Rov. Per-Olof Malk</i>
15.3.2004 klo 18:30	Tampere , Kalevan kirkko Galatalaiskirjeen luentosarja (osa ¾). <i>Rov. Per-Olof Malk</i>
22.3.2004 klo 18:30	Tampere , Kalevan kirkko Galatalaiskirjeen luentosarja (osa 4/4). <i>Rov. Per-Olof Malk</i>
27.3.2004 klo 13:00	Lempäälä , seurakuntakoti (Kirkkopolku 1) "Tahdon tuntea Kristuksen" Raamattupäivä. Luentoja kristillisen uskon perusasioista. <i>Rov. Olavi Peltola ja Per-Olof Malk</i>

Voisiko Suomen Evankeliumikoulu olla tänä vuonna joululahjasi saaja?

Toiminnan tukeminen:
Lammin SP, Hyvinkää,
426012-268782.

Kiitos!

Äänitteitä saatavilla:

Tulossa Rov. Per-Olof Malkin yhdeksänosainen äänitesarja (CD tai kasetti) **Toisesta Korinttilaiskirjeestä**. Luennot on pidetty Tampereen Raamattukoululla v. 2003-2004. Kunkin luennon pituus on noin 60-80 minuuttia. Eräitä rov. Olavi Peltolan ja Malkin raamattuaäänitteitä on jo nyt saatavilla. Valikoimaa täydennetään jatkuvasti vapaaehtoisvoimin. Tämän kirjeen mukana on postitettu äänitteiden tilauslomake. Ajantasaiset tiedot äänitteistä saat Internet-sivuiltamme www.evank.org → Tilauslomake.

**Suomen Evankeliumikoulu kiittää
lämpimästi kaikkia ystäviä, jotka rukouksin
ja taloudellista tukea antamalla
ovat tehneet koulun toiminnan aloittamisen
mahdolliseksi tänä vuonna.
Evankeliumikoulu toivottaa jokaiselle ystävälle
siunattua adventtia, rauhallista joulua ja
hyvää uutta vuotta 2004.**

Rukous seimen äärellä

Siinä sinä lepääät kapaloituna, minun Jumalani
ja huomaan, miten paljon sinua suurempi ja voimakkaampi minä yhä olen.

Siinä sinä lepääät eläinten ruokakaukalossa heinien päällä
ja huomaan, miten paljon enemmän minulla on kuin sinulla.

Siinä sinä lepääät muiden hoidettavana, minun Jumalani
ja huomaan, miten paljon toimeliaampi minä olen.

Hyvä Jumala, miksi sinä olet tuollainen

ja miksi minä olen tällainen?

Kumpi meistä oikeastaan on suurempi, rikkaampi ja tarmokkaampi?

Kumpi meistä oikeastaan on kuin Jumala?

Siinä sinä lepääät savisen öljylampun lepattavassa valossa
ja huomaan, miten paljon valoisampi joulu minulla on kuin sinulla.

Siinä sinä lepääät navettana käytetyn haisevan luolan perällä
ja huomaan, miten paljon viihtyisämpää minulla on kotona.

Siinä sinä lepääät suljetuin silmin tietämättä Herodeksen vihasta
ja huomaan, miten paljon suuremmassa turvassa minä olen.

Hyvä Jumala, miksi sinulla on noin vähän

ja miksi minulla on näin paljon?

Siksikö, että sinä minua rakastit

ja halusit antaa minulle taivaan?

Siinä sinä lepääät Marian ja Joosefin, paimenten ja tietäjien ilona
ja huomaan, miten vähän minä olen ollut iloksi muille.

Siinä sinä olet, taivaasta maailmaan tullut Jumalani
ja huomaan, miten vähän minä olen vielä mistään luopunut.

Siinä sinä olet valmiina kulkemaan viattomana ristille saakka
ja huomaan, miten vähän minä olen vielä ketään rakastanut.

Hyvä Jumalani, anna minulle anteeksi itsekkyyteni,

haluttomuuteni jakaa omastani muille,

kivisen sydämeni kylmät laskelmat,

jotka eivät salli minun armahtaa, rakastaa...

Hyvä Jumala, anna minulle anteeksi minun suuruuteni, voimani,
minun rikkauteni, ahkeruuteni ja kaikki muu, missä olen sinua parempi.

Pyhä Jumala, anna anteeksi minulle minun vaikerrukseni, tyytymättömyyteni,
katkeruuteni ja muu pahuuteni.

Siinä sinä lepääät, minun Vapahtajani, syntieni Sovittaja,
Lunastajani, armon tuoja, rauhan antaja.

Minä kiitän sinua, kiitän sinua tällaisena kuin olen
ja pyydän: tule lepäämään tänä jouluna minun kotiini,
että saisin katsella sinua lisää
ja oppisin sinusta, minkälainen Jumala on.